

הזכויות שמורות

גדעון האוזנר מועמד לקבלת מינוי כשופט בית המשפט העליון. נשיא בית המשפט העליון, יצחק אולשן, עשוי לתמוך בהצעה זו, ואילו שר המשפטים דוב יוסף לא יתנגד לה.

צפויה מתיחות ביחסים בין הרתיים לבין ראשיהמומשלה. גילוי פרשת השוחד במשרד הבריאות, שהתווספו לסחטנות המתמדת של המפי"ד, דחפו כמה מקורביו של זייד בן גוריון למתוח עליהם ביקורת חריפה בפניו. חשוב עוד יותר: פולה בן גוריון משוכנעת כי לרתיים היה חלק חשוב בהפצת השמועות האחרונות על בנה עמוס.

כמה מחברי הכנסת מטעם חרות יגישו בקרוב בקשה להתקבל כחברים בהסתדרות. צעד זה בא ליצור מנהיגות חרותית בקרב ההסתדרות, עוד לפני שתוקם בה טיעה רשמית של חרות.

ייעשה נסיון להזמין את יצחק רפאל לחמוץ בפני ועד רת הכספים של הכנסת, לחקירה בפרשת שפיגל, כאשר יובא תקציב משרד הבריאות בפני הוועדה. הסיכויים לחקירה מקיפה בפורום זה כמעט אפסיים. ייתכן אפילו שרפאל כלל לא יופיע בפני הוועדה.

צפויה התמודדות משפטית ראשונה בין המדינה לבין המיסיון. בקרוב יערך משפט בו ינסה משרד הסעד, באמצעות היועץ המשפטי, להוציא שלושה ילדים יהודיים מן המיסיון הפיני בירושלים, עליהם התי-

פרשת שפיגל

מדוע גילו?

בשבוע השלישי של פרשת השוחד הגדול לה במשרד הבריאות, היתה השאלה שעוררו רבים: מדוע גילו האדריכלים רכטר ורחמי פרי את הפרשה למשטרה? מן היום הראשון, היתה תשובתו של משה זרחי: "מפני שהרגשנו כי זוהי חובתנו האזרחית" למרות זאת, המשיכו אנשים לשאול: "מדוע מסרו?"

בעיקר היו סקרנים חוגי האדריכלים והמהנדסים. כי עד כה לא מסר איש מהם על מעשה שוחד למשטרה, אף כי נוהגי השוחד אינם לגמרי זרים למקצועם. שלושה גיסים. גירסות רבות צאו, וכמעט כולן כללו השמצות. גירסה אחת נראתה כמתונה ובלתי משמיעה. היא התבססה על היהוסים האישיים השוררים בין שלושת השותפים, שהם גם גיסים. זמן קצר לפני מותו של האדריכל זאב רכטר הביע משה זרחי את רצונו לפרוש מהמשרד הגדול, לפתוח משרד עצמאי.

שה אידות הגירסה שנוצרה, הכחישו מיד כאילו דחפו אותם מניעים פרטיים.

"אבל נניח שכל הפרטים האלה נכונים", אמר יעקב רכטר, "נניח שמשא באמת רצה לעזוב, ושמיכה לא עמד לקבל את עבודת הקונסטרוקציה. מה זה משנה? עדיין נשארת העובדה, סטירבונו לתת יד למעשה פשע, אנחנו גם לא דחינו את ההצעה וישבנו בשקט, אלא פנינו למשטרה שתמנע את ביצוע הפשע. ביועצנו שעשינו מה שעשינו, לא איכפת לנו מה אנשים מתלתי שים מאחורי גבנו."

סדום

שולה אלמוג

זה מכבר מתהלכת חידיה בדיחה בקרב ותיקי הערבה: "מה ההבדל בין אילת לסדום? ההבדל הוא בכך שמי שיוצא אלמוג מאילת ייענש; ומי שיעקור את (יהודה) אלמוג מסדום — יבורך."

בשבוע שעבר הגיע למסקנה דומה גם מבקר המדינה, כתב ברו"ח קטלני על פעילותו של ראש המועצה האזורית תמרי: "הגיעה השעה שמשרד הפנים ינקוט בצעדים הדרושים כדי להבטיח שענייני האזור יתנהלו בהתאם לדרישות של מינהל ציבורי תקין."

יביהמלח נסיגה. החידה הבדיחה אשר עמדה בפני מבקרי המדינה, היתה הרבה יותר מסובכת, והרבה פחות מצחיקה:

משחלל בחקירת פעילות המועצה במשך שש שנות קיומה, מצא כי בסדום טרם עברו ימי בראשית, וכי עדיין שורר שם תהור ובוהו, עד כי לא היתה כל אפשרות להתמצא במהפכת סדום זו. אפשר היה רק לקבוע כי שטח המועצה הוא מיליון וחצי דונם, כי היא הוקמה ב-1956, וכוללת חמש נקודות ישוב מהגידחות ביותר במדינה: עין גדי, סדום, נאות הכיכר, הצבה, ו- עין יהב. בתחילה השתייכה אליה גם דימונה. אך היא נמלטה על נפשה.

ששה חברי המועצה הם נציגי ישובים אלה. כראשי המועצה נתמנה יהודה אלמוג, שניתרם על ידי משרד הפיתוח יחד עם הסלע שהוכרז כאשת לוט.

היתה זו אימפריה רחבת ידיים ובפרט שים המלח נסוג כמעט עד גבול הירדן. אך נעדר ממנה פיקוח של פקידים ממשלתיים, שכן, אלה לא היו נלהבים די הצורך כדי לרדת לסדום, לברר מה המצב. השליט הבלעדי והכללי-כול של מחלבה זו נשאר יהודה אלמוג.

מעשה סדום. עוד לפני זמן רב יצאו ליהודה, איש העליה השניה וידידו של טרומפלדור, מוניטין של "משוגע לדבר". והדבר היה — החייאת השממה. בעיני מחלקי המישרות, המשוגעים לדברים יותר קרובים לקערה, ניראתה סדום כמקום הידיאלי לאידיאליסט זקן, הידוע בכלל ה' מוסדות והמשרדים כג'ונדק לאימן הקטנים". ואכן, לזמן קצר היו הכל מרוצים.

בעוד שמועצת תמר היא הגדולה ביותר בשטחה, היא גם הקטנה ביותר מבחינת מספר תושביה. דבר זה לא פטר את אלמוג (בניגוד לראשי מועצות אחרים) מאדה לתושבי המקום. גם המיסים אשר גבתה המועצה מן הישובים הנמצאים בתחומה נקבעו על יסוד משאומתן אישי בין ראש המועצה לבין הגורמים השונים. לאלמוג נותרה למעשה רק בעיה אחת: פיתוח האזור מבחינת תירות ותעשייה.

ובאמת, בצל "אשת לוט", הוקמה מסעדה הנושאת אותו שם עצמו. אך היא קמה על אפיו ועל חמתו של אלמוג. התלוננו בעלי המסעדה בפני משרד הפיתוח ובפני העתונאים. המודומנים שמה הפרקים: "יהודה אלמוג מפריע לנו. כאשר הביאו את הצרף הראש שון שלנו, הוא סירב לתת רשיון להקמת כן שלקחו את הצרף בחזרה. מדוע? הוא פוחד מתחרות."

מסתבר כי שתי פסיעות מן המסעדה היתה קיימת אכסניית נוער בית נושם, ה' שייכת למועצה המקומית. כבר בפרשה זו נתקל מבקר המדינה במספר בדיחות וחידות:

- כיצד הפכה אכסניית הנוער לבית הבראה לוקנים, הבאים לרחוץ בים המלח?
- היכן רישום האורחים — כדי להשתות את מספר המתאכסנים עם מספר הקב"ל שתשלום כנגד תשלום דמי-הלינה?
- היכן רישום תלוי האוכל, ומדוע

המשתרעת מעין גדי עד עין יהב, וה' גובלת עם ערד.

"בסדר, משקפיים אלה טובים!"

נגזרת אביהם. הגנת האב והמיסיון: אין למדינה זכות להתערב בחיי הפרט.

מנהל לישיבת שריהדתות, דויד גלאס, יפרוש מתפקידו, יעבור לנציבות המועצות הדתיות, שהוא מקום יותר קבוע. על מישרתו מתנהלת מלחמה בין הוותיקים (הרוצים למנות את פסח בנד) לבין הצעירים (הרוצים את המישרה לעצמם).

בין אוניברסיטות ירושלים ותל-אביב יחריף המאבק על ההגמוניה בחינוך הגבוה במדינה. אוניברסיטת תל-אביב התקשרה עם

מכון ויצמן, תקבל ממנו את עיקר מרציה במדעים המדויקים, תשלח לשם את תלמידיה להשתלמות. הדבר ייעשה הן מתוך מגמה לחזק את עמדתה, והן על-מנת להשפיע על שריהחינוך, שהוא גם נשיא מכון ויצמן. לעומת זאת תקים האוניברסיטה הירושלמית שלושה בחיפה, כדי למנוע את הקמתה של אוניברסיטה עצמאית נוספת במדינה, שתתחרה בה.

היחידה שתיוותר גם להבא בלתי-מושפעת, תהיה אוניברסיטת בראילן, מפאת היותה כפופה להשפעה מפלגתית מובהקת.

יתעורר ויכוח סביב זכותם של עורכי-הדין להטיל מס על ציבור לקוחותיהם. אחרי שהסתדרות עורכי-הדין החליטה על הקמת קרן פנסיה, היא נמנעה מלגבות מיסים מחבריה למטרה זו, חייבה את לקוחות עורכי-הדין לתרום סכום קבוע לקרן הפנסיה, דבר שעורר התמרמרות בחוגים רחבים.

בקרוב תשמע על פרשיות שחיתות בקבוצות כדורגל. עם תחילת הסיבוב השני של משחקי הליגות השונות, החל שוק המכירות של משחקים, בו נמכרות נקודות הליגה. קבוצות שתרגשנה עצמן מקופחות בעקיבות עסקים כאלה, עשויות להקים רעש סביב המכירות.

אולם אחרי מות האב, החליטו השלושה להישאר מאוחדים במשרד אחד. את המגע עם משרד הבריאות קיים משה זרחי, והוא אשר הביא לידיעת שני חבריו את הרוייה לשלם שוחד כדי לזכות בעברו. דה. בסוף אותו דיון, שארך שלוש שעות, החליטו השלושה כי יש למסור את העניין למשטרה. מדוע?

אמרת אותה גירסה: פרי שמע שהוא לא יקבל את התיכנון ההנדסי. רכטר זכר את שאיפת הפרישה של זרחי, חשש כי אם יקבל את העבודה הגדולה — יאזור מספיק כוח לפרוש. על כן, נוסף לשיקולים אורחיים-מוסריים, דחפו אותם שיקולים מעשיים לדחות את הצעת השוחד.

למרות שעברו כמה ימים לא נראה כל תוצאה מן הפנייה למשטרה. אז התקשר מיכה פרי טלפונית עם ידידו שמעון פרס. הבהיר פרי שבוע: "עשיתי זאת רק אחרי שהתקשרנו עם המשטרה, לא לפני כן. היה ברור לנו שעשינו דבר חמור, ושיהיו לו תוצאות ציבוריות חמורות. שמעון פרס הוא אישיות ציבורית בעלת-רמה, הוא גם ידידי, לכן החלטתי לשאול את דעתו על כל העניין."

מה זה משנה? כאשר נשאלו השלושה משה זרחי ומיכה פרי נשואים לאחיו תיו של יעקב רכטר.